

கள்ளிக்காட்டு இதிகாசம் காட்டும் பெண்களின் நிலை

ஆ. முனியாண்டி அ. *

அ மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம், மதுரை-625021, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

The Status of Women as Shown in 'Kalikkaattu Idhikaasam'

A. Muniyandi a, *

^a Madurai Kamaraj University, Madurai-625021, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:

lotusthulasitamil@gmail.com

Received: 08-12-2021

Revised: 01-05-2022

Accepted: 08-05-2022

Published: 13-07-2022

ABSTRACT

Kalikkaadu is a part of Tamil Nadu. Epic means that it has happened. Novelist Vairamuthu says that the 'Kalikkaattu Idhikaasam' certainly took place in the middle of the twentieth century and that it was the epic of a citizen, who is a part of the society. Migration is the process of moving from one country to another, from one state to another, from one city to another, and from one town to another. Among them is the 'Kalikkaattu Idhikaasam' which is said to be migrating from one town to another. Vairamuthu's 'Kalikkaattu Idhikaasam' has bagged Sahitya Akademi Award in 2003. The protagonist is Peyathevar, and his wife-Alagammal, who live on land depending solely on the soil. They get their eldest daughter, Sellathai, remarried to Ochakkaalai when she returns home as a widow with a son, Mokkarasu after a year of her married life. And also, the second daughter, Minnal, came back to her father's home after the cruelty of dowry abuse. She is married and becomes the mother of a baby girl. At that time she comes to her father's house with her child because her husband had killed Karuthak Kannan and went to jail. Peyathevar's young age girlfriend is Murugayi. She also lost her husband, father, and mother when she got married. Peyathevar makes her also stays with him with the mindset of a mother. The government chooses this site as the best place to build a dam and ordered the evacuation of twelve villagers. The government expelled the people no matter how much the people opposed them. In this, the depressed Peyathevar suffers greatly. All the people moved away with their belongings. Peyathevar loads all his belongings in the cart and drowns in the water, not wanting to leave the soil. Furthermore, the researcher has thoroughly researched his study with ample supporting evidence about the status of women shown in 'Kalikkaattu Idhikaasam' and elaborated on it in detail and clearly.

Keywords: Kalikkaattu Idhikaasam, Vairamuthu, Sellathai, Sahitya Akademi Award

முன்னுரை

வைகை அணை கட்டப் பட்டபோது அதன் நீர் தேங்கும் பரப்புக்காக காலி செய்யப்பட்ட 14 கிராமங்களின் பூர்வ கதைதான் கள்ளிக்காட்டு இதிகாசம். மண் சார்ந்த மக்கள் மண்ணோடும் வாழ்வோடும் நடத்திய போராட்டங்களை வலியோடு சொன்ன படைப்பு. வட்டார வழக்கோடு எழுதப்பட்ட உலகத் தன்மை கொண்ட இந்த நாவல் 2003-ஆம் ஆண்டுக்கான சாகித்ய அகாடமி விருது பெற்றது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

கல்வித்தளம் முதல் அனைத்துத் துறைகளிலும் பெண்கள் சிறந்து விளங்குகின்றனர். பெண்கள் குடும்பம், சமுதாய நிலையில் இன்றும் பல சிக்கல்களைக் சந்தித்து வருகின்றனர். இலக்கியம்

வாழ்வின் அனைத்து நிலைகளையும் பதிவு செய்வது இயல்பாகின்றது. கள்ளிக்காட்டு இதிகாசம் காட்டும் பெண்களின் நிலை குறித்து இவ்வாய்வு விரிவாக ஆராய்கின்றது.

பெண்ணியம் என்பதன் விளக்கம்

ஆங்கிலத்தில் 'Feminism' என்று வழங்கும் கலைச் சொல்லையே தமிழில் பெண்ணியம் என்று கூறுவர். இந்த ஆங்கிலச் சொல்லானது பெண்ணைக் குறிக்கும் 'Femina' என்ற இலத்தீன் மொழிச் சொல்லில் இருந்து தோன்றியது என்று கூறுவர்.

பெண்ணியம் பற்றி இரா. பிரேமா கூற்று

“பெண்ணியம் என்பது பெண்கள் மீதான வரலாறு பொருளாதார பண்பாட்டு ரீதியான ஏடுக்குமுறையின் அகநிலை உண்மைகளை ஆராய்வது. அதாவது பெண்கள் மீதான ஒடுக்கு முறையின் பல்வேறு பரிமாணங்கள், அதற்கான தீர்வுகள், அதை அடைவதற்கான வழிமுறைகள் இவற்றை ஆராய்வதாகும். சமூக, அரசியல், மற்றும் பொருளாதார அலுவலக அமைப்புகளில் ஆண் மேலாதிக்கத்தை இனம் காட்டுவது”.

“சமூகத் தோற்றத்தை ஆராய்வது. அதாவது, தாய்வழிச் சமூக அமைப்பிலிருந்து பின் தந்தை வழிச் சமூக அமைப்பு தோற்றம் பெற்றதையும், அம்மாற்றத்தின் விளைவுகளையும் எடுத்துரைப்பது. பெண்கள் சமத்துவம் மதிப்பு என்பதை வீட்டிற்குள்ளேயும், வெளியேயும் பெறுவதற்கான போராட்டமாகும். பெண்ணியம் என்பது பெண்ணை ஓர் உயிரி எனச் சமூகம் அங்கீகரித்து அவளுக்கு ஆணுக்குச் சமமான உரிமையும் சுதந்திரமும் கொடுக்கத் தூண்டும் கொள்கையாகும்” என்று பெண்ணியம் பற்றி கூறியுள்ளார் (Prama, 1998).

தொல்காப்பியம் கூறும் பெண்கள்

தொல்காப்பியர் பெண்ணின் பண்புகள் பற்றி பின்வருமாறு கூறியுள்ளார்.

“அச்சமும் நாணும் மடனும் முந்துறுதல்

நிச்சமும் பெண்பாற்கு உரிய”

“செறிவும் நிறைவும் செம்மையும் செப்பும் அறிவும்

அருமையும் பெண்பாலன்”

“உயிரினும் சிறந்தன்று நானே, நாணினும்

செயிர்தீர் காட்சிக் கற்புச் சிறந்தன்று”

பெண்களுக்கு உயிரினும் நாணம் உயர்வானது, அதனினும் உயர்வானது கற்பு என்று பெண்ணின் பண்புகளைப் பற்றிச் சிறப்பித்துக் காட்டியுள்ளார் (Tholkappiyar, 1981).

பாரதியின் பெண் உரிமைக் குரல்

இருபதாம் நூற்றாண்டின் விடி வெள்ளி என்று போற்றப்படும் பாரதியார் தமது கவிதை மூலம் பெண்களின் உரிமைக்காக,

“மாதர்தம்மை இழிவு செய்யும் மடமையை

கொளுத்துவோம்”

“கற்புநெறி என்று சொல்லவந்தால் அஃதை

இரு கட்சிக்கும் பொதுவில் வைப்போம்”

என்னும் பாடல்வரிகள் மூலம் பெண்ணியச் சிந்தனையினை நாம் உணர முடிகின்றது (Bharathiyar, 2008).

பாவேந்தர் பாரதிதாசன் கூறும் கைம்பெண் நிலை

கணவன் இறந்த பிறகு மனைவி அடையும் வேதனைகளை சொல்லால் கூறமுடியாது. அலங்காரம் கூடாது. ஆதிக்கம் கூடாது. ஆனாலும் வேலைக்கு குறைவில்லை. துக்கங்களின் சொந்தக்காரியாகவே வாழ்கிறாள். கைம்பெண்ணை வெறுத்து ஒதுக்கும் நிலையினைப் பாவேந்தர் பாரதிதாசன்,

“கூண்டில் கிளி வளர்ப்பார் - இல்லத்தில்

குக்கல் வளர்த்திடுவார்,

வேண்டியது தருவார் - அவற்றின்

விருப்பத்தை அறிந்தே

மாண்டவன் மாண்ட பின்னர் - அவனின்

மனைவியின் உள்ளத்தை

ஆண்டையர் காண்பதில்லை - ஐயகோ,

அடிமைப் பெண் கதியே”

நாயைவிட இந்தப் பெண்களின் நிலை இழிவாக உள்ளது என்றும்: உற்றார் உறவினர் அவளை அடிமைப்படுத்தி உணர்ச்சியற்ற ஒரு கல்லைப் போல நடத்துகின்றனர் என்றும் பாடல் வரிகள் நமக்கு உணர்த்துகின்றன (Bharathidasan, 2008).

கள்ளிக்காட்டு இதிகாசம் காட்டும் பெண்களின் நிலை

கள்ளிக்காட்டு இதிகாசத்தின் தலைமைப் பாத்திரமாகிய பேயத்தேவரின் முதல் மகள் செல்லத்தாயி இவள் ஈர நெஞ்சம் உடையவள் என்றும்: அவளை நெருப்பென்று தள்ளவும், இனிப்பென்று கொள்ளவும் முடியாது என்கிறார் ஆசிரியர். அந்தப் பட்டிக்காட்டில் தட்டாஞ்சிட்டு மாதிரி சுதந்திரமாகச் சுற்றித் திரிந்தவளின் வாழ்வில் எதிர்பாராத இடிகள் விழுந்தன என்பதை,

“ஆடத் தெரியாத ஒருத்தியின் கையில் அடிக்கடி தவறி விழும் சொட்டாங்கல்லாய்த் தப்புத் தவறுமாய் அவளை ஆட்டிவிட்டது காலம்” என்று குறிப்பிடுகிறார்.

விதவை செல்லத்தாயி

செல்லத்தாயிக்கு பிள்ளை பிறந்த ஒன்பதாம் மாதத்தில் தாலியறுத்த ஓர் இளம் விதவை. ஆறு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு மீண்டும் மறுமணம் நடந்தது. இச் செய்தியை அறிந்த தன் மகன் மொக்கராசுவின் நண்பர்கள் அவனை கேலிச் செய்கின்றனர். தன் மகன் மொக்கராசு அவளை நோக்கி பேசும் பேச்சை ஆசிரியர் (Vairamuthu, 2001),

“புருவம் கிழிந்தொழுகிய ரத்தத்தோடும் நெஞ்சடைந்து சிந்திய கண்ணீரோடும் உடம்பெல்லாம் சாந்து பூசிய சகதிகளோடும் பாதங்குத்திய நெருஞ்சி முள்ளை உதறவும் கருதாமல் ஓடோடி வீடு வந்து ஆத்தா கடைந்து கொண்டிருந்த தயிர்ப்பானையை ஒங்கி மிதித்து உடைத்துக் கதறிக் கதறி அழுது கேட்டான், ஆத்தா உனக்குக் கல்யாணமா? அவன் உடைத்துப்போட்ட தயிர்ப் பானையை விட நெஞ்சாங்குழி நொறுங்கிப் போனாள் விதவைத்தாய் செல்லத்தாயி”

விதவை மறுமணம் வேண்டும் என்று பேசுவது எளிதுதான், ஆனால் தான் பெற்ற குழந்தையை விட்டு விட்டுக் கல்யாணம் என்ற போது அந்தத் தாய் படும் துன்பத்திற்கு எல்லையே இல்லை என்றே கூறலாம். அவள் கூனிக் குறுகிக் குலுங்கிக் குலுங்கி அழுகிறாள். இந்தத் துன்பத்தில் இருக்கும் போது 'புயல் வந்து கேள்வி கேட்டால் புவரசஞ் சருகு என்ன சொல்லும்' என்ற வினாத் தொடுக்கின்றார் ஆசிரியர் (Vairamuthu, 2001).

நிம்மதிப் பெருமூச்சும் நீண்ட துன்பமும்

பேயத்தேவர் விதவையான தன் மகள் செல்லத்தாயிக்கு மீண்டும் நடக்கப் போகும் திருமணத்தை எண்ணி நிம்மதிப் பெருமூச்சு விட்டார். மறுமணம் என்பதால் இரவு நேரத்தில் தான் திருமணம் முடிந்தது. மறுநாள் காலையில் ஊருக்குப் புறப்படும் போது செல்லத்தாயின் மகன் மொக்கராசுவை உடன் அழைத்துச் செல்ல மாப்பிள்ளை விரும்பவில்லை. மகனை விட்டுப் பிரியும் வேதனையில் வண்டியேறும் செல்லத்தாயிக்கு முன்பாக வண்டிக்குள் அமர்ந்திருந்தான் மகன் மொக்கராசு. பெரியவர்கள் சமாதானம் சொல்லியும் கேட்காமல் வண்டிக்குப் பின்பு ஓடிவரும் தன் மகன் மொக்கராசுவைப் பார்த்துக் கதறி அழுதாள் செல்லத்தாயி,

“என்னிய விட்டுட்டுப் போகாத ஆத்தா! என்னிய விட்டுட்டுப் போகாத ஆத்தா!”

என்று கதறிக் கொண்டு ஓடிய மொக்கராசுவைப் பேயத்தேவரின் கரங்கள் வலிமையாகப் பிடித்துக் கொண்டன என்றும்; தாய்-மகன் பாசப் போராட்டத்தையும் ஆசிரியர் கூறியுள்ளதை நாம் இதன் மூலம் அறிய முடிகின்றது.

இரண்டாவதும் இனிப்பில்லாமல் போனது

செல்லத்தாயிக்கு இரண்டாவது திருமணமும் இனிப்பில்லாமல் போது, அவளுக்குக் கிடைத்தது சொல்லும், தூடும்தான். பத்துப் பவும் நகை பாக்கியைக் கேட்டு கணவன் அடிக்க, ஓடி வந்து தந்தையின் வீட்டில் விழுவதும் மீண்டும் சமாதானம் சொல்லி அனுப்புவதும் வாடிக்கை ஆகிவிட்டது என்பதனை ஆசிரியர் (Vairamuthu, 2001),

“ஓத்துவாழவும் முடியல, ரெண்டாம் பொழப்பும இப்படியாச்சேன்னு ஊரு வையுமே. அதனாலே அத்து வாழவும் முடியல. வயித்துல துணி கட்டிக்கிட்டேன், வாயில பூட்டுப் போட்டுக்கிட்டேன் ஈசுவரன் விட்ட வழின்னு எப்படியோ கெடக்கேன். இதுதான் அவள் தாம்பத்தியத்தில் சில வருடங்களாய் வார்த்தை மாறாத வாக்குமூலம்”

என்னும் வரிகள் மூலம் செல்லத்தாயியின் இரண்டாவது திருமணமும் நிறைவில்லாது போன வாழ்க்கையைப் பற்றி ஆசிரியர் நமக்குப் படம் பிடித்துக் காட்டுகின்றார் (Vairamuthu, 2001).

கணவன் மனைவி உறவின் சிறப்பு

நான் பொழச்ச பொழப்பு அங்க செத்துக் கிடக்கு அந்தக் கள்ளங்கபடமில்லாத கண்ணு மூடிக் கிடக்கு ஆக்கிப் போட்டக் கையி ஆடாமக் கெடக்கு என்ற எண்ண வோட்டம் அவரைத் தவிக்க வைத்தது. கோபிக்கவும், கொஞ்சவும், வையவும், வாழ்த்தவும், மூக்கைச் சிந்தவும், கண்ணீர் துடைக்கவும், நெல்லிக்காயின் அடியில் உறையும் இத்தனூண்டு இனிப்பைப் போல வறண்ட வாழ்க்கையில் ஒரு ருசியாக இருந்த ஒருத்தி இல்லை இப்போது என்று அழகம்மையின் மறைவை தாங்க முடியாமல் பேயத்தேவர் கையற்று புலம்புகிறார். இது கணவன் மனைவி உறவின் சிறப்புக்கு சான்றாக அமைகின்றது.

“பேயத்தேவருக்குப் பொண்டாட்டி செத்துப்போவது பூமி செத்துப்போனது மாதிரி”

என்னும் வரிகள் மூலம் பேயத்தேவரின் மனைவி அழகம்மையின் மீது அவர் வைத்துள்ள உண்மையான அன்பினைப் பற்றி நாம் அறிய முடிகின்றது.

பேயத்தேவரும் அழகம்மையும்

“வெந்நீர் ஊற்றிக் குளிக்கும்போது பாத்துக்கிட்டே பாசாங்க பண்ணவ, தேச்சுவிடறது எம் முதுகுதான் எனக்கு எட்டலையே என்று கூப்பிட்டால் ‘ஒனக்கு முதுகு மட்டுமா எட்டல. மூளையுந்தான் எட்டல’ என்று சிரிச்சுக் கேலி செய்யும் சிறுக்கியாச்சே கருமாத்தூர்க்காரன் பத்திரிக்க வச்சிருக்கான் செய்முறைக்குக் காசில்ல” என்று குட்டி போட்ட பூனை மாதிரி அவளைச் சுற்றிச் சுற்றி வந்தால் முணுமுணுத்துக் கொண்டே அடுக்குப்பாணை உருட்டி அரிசிக்குள் புதைத்து வைத்திருக்கும், “அஞ்சோ பத்தோ எடுத்துச் சிரித்துக்கொண்டே நீட்டுகிற சிறுவாட்டுக்காரியாச்சே!” கார்த்திகை தீபம் முடிந்த மறுநாள் மிச்ச எண்ணெயைச் சிந்தாமச் சிதறாக சீசாவில் ஊத்தி மண் சுட்டிகளையெல்லாம் கழுவிக்க வத்து அடுத்த கார்த்திகைக்குப் பத்திரப்படுத்துற சிக்கனக்காரியாச்சே.”

நாக்கு மத மதங்குது. ஒரு வெத்தல இருந்தாக் குடுக்கறது’ என்று உத்தரவு போட்டு ஒரு பிச்சை கேட்டால் இடுப்பில் இருக்கும் வெத்தலப் பையை சாவகாசமாக எடுத்து, உருவாஞ்சுருக்கு அவிழ்த்து, உள்ளே கைவிட்டுத் தடவித் தடவிப் பார்த்து, அஞ்சுருபாய்த் தாளை ஐந்தாய் ஆறாய் மடித்துவைத்தது போன்ற ஒரு வெத்தலையை எடுத்து, பாதிப்பாக்கு வைத்து, கட்டை விரல் நகத்தில் சுண்ணாம்பு கிள்ளி நீட்டுவாள். அதை வாங்கி மேலும் கீழும் தூக்கிப் பார்த்துத் தொடையில் வைத்து உள்ளங்கையால் வெத்தலைக்கு இஸ்திரி போட்டாலும் அது வேட்டை நாய்க் காது மாதிரி வெட்ச்சே நிக்கும். ஏண்டி! கொமரி வெத்தல கேட்டாக் கெழவி வெத்தல தாரவ’ என்று கிண்டலடித்தால், ‘பாக்கு மெல்லப் பல்லில்லாத கெழவனுக்குக் கொமரி வெத்தல கேக்குதா? கொமடல் இடிப்பேன்’ என்று சிணுங்கிக் கொஞ்சம் செல்ல விளையாட்டுக் காரியாச்சே! பொழுது விடிஞ்சும் என்னைக்காவது பொத்திப் படுத்திருந்தா, “என்னாச்சு ஆம்பள... என்னாச்சு...?” என்று பதறிப்போய் ஓடிவந்து நெற்றியில் கைவைத்துப் பார்க்கிற நேசக்காரியாயிற்றே! ஐப்பசி கார்த்திகையில் அடைமழையடிக்க, ஊதக்கார்த்துக்குப் பயந்து சாக்குக்குள்ள உடம்பு செலுத்தி உக்காந்திருந்தா-பனங்கல்கண்டு போட்டுச் சுடச் சுடச் சுக்குத்தண்ணி வச்சுக்குடுக்கிற வைத்தியக் காரியாச்சே! அப்பன் ஆத்தா ஊத்துற கஞ்சி இருவது வயசு வரைக்குந்தான். அதுக்குப் பெறகு நாப்பத்தஞ்சு வருசம் ரெண்டு நேரமோ மூணுநேரமோ நித்தம் நித்தம் கஞ்சி ஊத்துன ரெண்டாந் தாயாச்சே! வந்து சேர வாகனம் ஏதும் கெடைக்காம சந்தையிலிருந்து நடைபுடிச்சு நடுச்சாமத்துக்கு வந்து சேரறப்ப, கண்ணசந்தாக் கதவு தொறக்க முடியாதுன்னு பச்சத்தண்ணிய மாறிமாறிக் கால்ல ஊத்தி முழிச்சுகிட்டேயிருந்து, செருப்புச் சத்தம் கேக்கப் படக்குன்னு கதவு தொறக்குறவளாச்சே! “பேயத்தேவருக்கும் முருகாயிக்கும் ஒரு காலத்துல ஒரு தொடுப்பு இருந்திருக்கப்பா” என்று அவள் காதுபட நடுத்தெருவில் நாலுபேர் பேச அது உண்மையில்லை என்று நெஞ்சார நம்பிய அவள் ஊர் அம்பலக் கல்லில் ஏறிநின்று “ஏலே பொண்டுக் பயகளா! எம் புருசன் வீரியக் காரன்டா... இன்னம் பத்துப் பொம்பளைகளுக்குப் பதில் சொல்லுவான்டா. ஆனாலும்; சொல்றேன்-அழகம்மா மச்சம் பாத்தவன் ஆயுசுக்கும் ஒருத்தியப் பாக்க மாட்டான்டா” என்று புயலடிச்ச உழவுகாடாய்ப் புழுதி கிளப்பி விட்டு வந்தவளாச்சே!

“அப்பன் பாட்டன் பண்ண புண்ணியம் ‘அவ எனக்குப் பொண்டாட்டியா வாச்சது’ நான் பண்ண பாவம், ‘எனக்கு முன்ன அவ போய்ச் சேந்தது ‘தாம்பத்தியத்தின் தேவை தீர்ந்த பிறகுதான் ஒரு குடும்பத்தில் உண்மையான கணவனும் உண்மையான மனைவியும் பிறக்கிறார்கள். உடல் தேவை என்னும் சாம்பல் உதிரந்த பிறகுதான் உள்ளிருக்கும் அன்பின் கங்கு துலக்கமாகிறது”.

“பெற்றவர்கள் மறைந்து போக - உடன் பிறந்தவர்கள் அவரவர் பிழைப்புத்தேடி ஒதுங்கிப்போக - நல்லது கெட்டதுகளுக்கு மட்டுமே சுற்றங்கள் வந்து தூழ்ந்து விலகிப்போக - பெற்று வளர்த்த பிள்ளைகள் ‘கெழவன் கெழவி செத்தாச் சொல்லிவிடுங்க’ என்று கண்ணுக்குத் தெரியாத தங்களின் இன்னொரு தொப்பூழ்க் கொடியையும் அறுத்துக் கொண்டோட, உடம்பிள்ள உறுப்புகள் ஒவ்வொன்றாய் ‘ஆளவிடு சாமி’ என்று அதனதன் செயல்பாட்டை நிறுத்திக் கொள்ளும் போது மனைவியின் மடிசாய்கிறான் கணவன்: கணவனின் மடிசாய்கிறான் மனைவி”. “படம் படமாய் விரியும் நினைவுகளில் குடங்குடமாய் அழுது கொண்டிருந்தார் பேயத்தேவர் அடித்துப் போட்டாலும் கேட்க ஆளில்லாத அந்த அத்துவானக் காட்டில்”.

“மனசும் ஒரு சுடுகாடுதான் போலிருக்கு. இல்லாட்டி இத்தன நெனவு வந்து பேயாட்டம் ஆடுமா?”. என்றும் உதடு திருந்து ஒரு முறை சொல்லிக் கொண்டார் பேயத்தேவர்”

பேயத்தேவர், அழகம்மா இருவரும் வாழ்ந்த வாழ்க்கையினை திரைப்படக் காட்சியினைப் போல கூறிச் செல்கின்றார் ஆசிரியர் (Vairamuthu, 2001).

பேயத்தேவர் - காதலி முருகாயி

கள்ளிக் காட்டு இதிகாசத்தின் தலைமைப் பாத்திரமாக விளங்கும் பேயத்தேவரின் இளமைப் பருவத்தின் காதலி முருகாயி ஆவாள். சாதி என்னும் கோடரி இருவரையும் பிரித்துவிட உண்மைக் காதலைத் தியாகம் செய்துவிட்டு அழகம்மாவைத் துணையாக ஏற்றுக் கொண்டார் பேயத்தேவர். கள்ளிக்காட்டு இதிகாச ஆசிரியர் காதலுக்கு காட்டும் விளக்கம் (Vairamuthu, 2001),

“ஓர் ஆணின் மனசும் பெண்ணின் மனசும் ஒன்றோடொன்று இடறிவிழுந்த மனசுகளின் சம்மதத்தோடு உடம்புகளும் தொட்டுக் கொண்டு, இன்பம் போல ஒரு துன்பத்தையும் துன்பம் போல ஒரு இன்பத்தையும் ஒரே நேரத்தில் அனுபவித்தால் உலகம் அதைக் காதல் என்கிறது”

என்ற வரிகள் காதல் என்னும் ஆத்மார்த்த நிலைக்கு ஆசிரியர் விளக்கம் கூறியுள்ளதை நாம் இதன் மூலம் அறியமுடிகின்றது (Vairamuthu, 2001).

சாதி தடையாதல்

காதலர் இருவரும் ஒருவர் மேல் ஒருவர் வைத்திருக்கும் பாசத்தையும், இருவரின் அன்பிற்கும் தடையாக இருப்பது சாதி என்னும் கொடிய பேய் என்பதையும், காதலுக்கு எதிர்ப்புத் தெரிவிப்பதற்குக் காரணமே இந்தச் சாதிதான் என்பதை,

“ஏலே பேயத்தேவா! ஒனக்குப் புத்திகித்தி கோணிக்கிருச்சா? மூளையில நட்குட்டு கழண்டு போச்சா? கான மிளகாயத் திண்ட காளமாடு மாதிரி தலசுத்தி அலையறவன்! அழகிதான்: அம்சமானவதான், இல்லேங்கல. அதுக்காக... கிளியும் புலியும் ஒண்ணாயிட முடியுமா? ஆவ யாரு? நீ யாரு? ஏணிவச்சாலும் எட்டுமா? நெனைக்கலாமா அவள? முருகாயி மாதிரி மூக்கு முழியுமா ஒருத்தி இந்த எட்டுர்லயும் இல்ல: வாஸ்தவம்தான். ஆனா அவ சாதி என்ன? ஒஞ் சாதி என்ன? நாளப்பின்ன தாய் பிள்ளைக மதிக்குமா? தண்ணி கிண்ணி பொழங்க முடியுமா? அவளுக்கும் ஒனக்குமே ஒண்ணு ஆகிப்போச்சுன்னு வச்சுக்க ஒன்வீட்டுல ஒரு நல்லது பொல்லதுக்கு ஆள் வருமா? பொழச்சதெல்லாம் போச்சப்பா! புழுக்கை விழுந்து போச்சப்பா பெரிய தேவரு வீடுன்னு செல்லம்பட்டி செப்புப்பட்டயத்துல எழுதுவானா இல்லையா? அப்பறம் மழைக்காச்சம் ஒன்வீட்டுல மனுசன் ஒதுங்குவானா? மறந்துறா அவள! முன்னங்கெட்ட பயலே!”

என்னும் வரிகள் மூலம் காதலுக்குச் சாதி தடையாதல் பற்றி ஆசிரியர் கூறியுள்ளதை நாம் அறியமுடிகின்றது.

முருகாயி நிலை

முருகாயி திருமணமானபின் தன் தந்தையும் அவளது கணவனும் இறந்துவிட தாயோடு வாழ்ந்து வந்தாள். தாயும் இறந்து விட போக்கிடம் தெரியாமல் நிர்க்கதியாகிப் போன முருகாயிக்கு முதன் முதலில் வந்து உதவி செய்தது பேயத்தேவர் தான்.

அழகம்மாவின் அனுமதியோடு முருகாயியைத் தன் குடும்பத்தில் ஒருத்தியாக அவர் சேர்த்ததும் முருகாயி தன் மனதில் இருக்கும் பேயத்தேவரின் நினைப்பை அழகம்மாவின் காலில் விழுந்து சொல்லும் முன்பே அழகம்மாள் தனது கணவன் ஏற்கனவே தன்னிடம் கூறிவிட்டதைத் தெரிவித்து முருகாயியைத் தன் முழு சம்மதத்தோடு தன் குடும்பத்தில் ஒருத்தியாக இணைத்துக் கொண்டாள் அழகம்மை.

பேயத்தேவரின் பெண்களாகிய செல்லத்தாய் மற்றும் மின்னல் ஆகிய இருவருக்கும் முருகாயியைப் பிடிக்கவில்லை. சொல்லாம் சுடுவதும், குற்றம் காண்பதும் அவர்களுடைய தொழிலாக இருந்தது. மின்னலின் குழந்தைக்கு உடல் நலமில்லாத போது முருகாயி மருந்து தயார் செய்து பூசுகிறாள். காய்ச்சல் சரியாகாமல் அதிகமானதே தவிர குறைந்தபாடு இல்லை. இதனைக் கண்டு கோபம் கொண்ட செல்லத்தாயி,

“ஏண்டி கெழட்டு முண்ட! மருந்து மாயம் வச்ச ஏந்தங்கச்சி பிள்ளையக் கொல்லவா பாத்தேன்னு நாக்குல நரம்பில்லாமக் கேட்டுட்டா செல்லத்தாயி. “ஆத்தாளத் தூக்கி விட்டாள்ல... நம்மக் குடும்பத்தையே குழிக்குள்ள தள்ளிட்டு அவளா இருந்து ஆளப் பாக்குறான்னு மின்னலும் தொணைக்கு வந்துட்டா “நீ இங்க இருந்தா மொத்தக் குடும்பத்தையும் முழுங்கிடுவ! வெளங்காத சிறுக்கி வீட்டவிட்டுப் போடின்னு இத்தனை நாளாச் சுத்திவளச்சச் சொல்ல நெனச்சத மூஞ்சியில முள்ளக்கட்டி அடிச்சமாதிரி நேரடியாகவே சொல்லிட்டாளுக “முருகாயி பாவம்... எங்க போவா? எப்பிடிப் போவா? இந்தப் பொம்பளைக பண்ண கொடுமைய கூத்த யாருகிட்ட ஒப்பிப்பா?” “வகுத்துல சொமக்கிறது எதாயிருந்தாலும் ஏறங்கிடும்: நெஞ்சில சொமக்கிறது ஏறங்குமா?”

என்னும் வரிகள் மூலம் முருகாயி மேல் இருவருக்கும் இருந்த கோபத்தைக் கொட்டி கொடுமை செய்ததை ஆசிரியர்; கூறியுள்ளதை நாம் அறிய முடிகின்றது.

முருகாயியின் தாய்மை உணர்வு

பேயத்தேவர் தன்னை நாடி வந்த ஓர் உயிருக்குப் பாதுகாப்பு அளித்து ஒரு தாயாகப் போற்றிய தன்மையைத் தன் பெண்களான செல்லாயி, மின்னலுக்குப் புரியும்படி கூறுகின்றார்,

“யம்மா செல்லத்தாயி! மின்னலு! இதுதான் தாயி நடந்தது. ஒங்க ஆத்தாளக்கேட்டு இந்த வீட்டுக்குள்ள வந்தவதான் முருகாயி இந்த வீட்டுக்குள்ள அவ அடியெடுத்து வச்ச நாள்லயிருந்து ஒங்களுக்கு மட்டும் இல்லம்மா எனக்கும் அவ தாயாத்தான் இருந்திருக்கா” நெஞ்சுக்கூடல காலமெல்லாம் தூக்கிச் சொமந்த சமைய மக்கமார் ரெண்டு பேர்கிட்டயும் ஏறக்கிவச்சப் பெருமூச்சவிட்டார் பேயத்தேவர்.” என்பதன் மூலம் முருகாயியின் தாய்மை உணர்வை ஆசிரியர் வைரமுத்து பேயத்தேவரின் சொல்லாடல் மூலம் நமக்கு உணர்த்துகின்றார்.

முடிவுரை

அடக்கியும், ஒடுக்கியும் அவல நிலைக்குத் தள்ளி வைத்தும் பெண் வர்க்கத்தினரை அதிகம் என்ற போதும் பெண்ணின் பக்க துணையானது ஆணுக்கு மிகவும் அவசியம் என்பதையும், ஓர் ஆணின் முழு வளர்ச்சிக்கு ஒரு பெண்தான் காரணம் என்னும் கருத்தையும், ஒரு மனிதன் எத்தனை துன்பம் நேர்ந்தாலும் தாங்கிக் கொள்வான். ஆனால் தன் மண்ணை விட்டு வெளியேறச் சொன்னால் அவன் மாண்டு போவான் என்பதையும் உணர்த்துவதே வைரமுத்துவின் கள்ளிக்காட்டு இதிகாசம் என்பதை இவ்வாய்வின் மூலம் நாம் அறியமுடிகின்றது.

References

- Bharathidasan, (2008) Bharathiyar Kavidhaigal, Manivaasagar Pathippagam, Chennai, India.
 Bharathiyar, (2008) Bharathiyar Kavidhaigal, Manivaasagar Pathippagam, Chennai, India.
 Prama, R., (1998) Penniyam Anuku Muraigal, Thamizh Puthakalayam, Chennai, India.
 Tholkappiyar, (1981) Tholkappiyam Porulathikaram, NCBH, Chennai, India.
 Vairamuthu, (2001) Kallikaattu Ithigaasam, Thirungal Nilaiyam, Chennai, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License